

es pot consultar a la pàgina web *www.garrotxacultour.com*. Es vol convertir la comarca en una *smart destination*, és a dir, en l'opció que permeti en tot moment la interacció del visitant amb el seu entorn, a través del coneixement i la conservació. Els senyals instal·lats en els diferents municipis de la comarca tenen un text breu que conté informació bàsica dels elements d'interès, amb una fotografia, un mapa de situació, la referència a una pàgina web i un codi QR, que dóna accés al web *patrimoni.garrotxa.cat*, on es poden obtenir més dades del recurs identificat.

EL GIRONÈS

dani vivern

No féssim pas el Tarlà | Hi ha tradicions que haurien d'estar per damunt de la moda de canviar-ho tot. A les festes de primavera, la pregonera, Pilar Prats, va referir-se al perill que corre el Tarlà de ser «desnonat» del seu hàbitat a l'Argenteria perquè un dels edificis d'on penja passarà a noves mans. Es tem que el nou propietari podria negar-se a cedir el balcó on se sosté el simpàtic ninot. Que en aquest cas hauria de canviar de lloc. Si Girona ha guanyat el Premi d'Europa 2016 no és perquè sí. Amb aquest guardó s'ha reconegut el compromís de la ciutat per impulsar «projectes de tolerància, diàleg, els valors de la cultura de la pau i el respecte per als drets humans». Estaríem ben arreglats si el diàleg se n'anés a fer punyetes per un «posa'm allà el Tarlà».

Entre Jocs de Flors i Temps de Trons, Girona corre el risc de morir d'èxit. No s'havia vist mai tanta afluència de visitants a la ciutat. El turisme ha deixat de ser estacional i de fer com els cargols, que apareixen només quan plou. Ara, encara que ploqui, tot l'any hi ha forasters. I això serà molt bo si els oferim aparcaments generosos i adequats, si collem Adif perquè deixi presentable el Parc Central, i si seduïm noves companyies aèries que no ens facin el salt, no com Ryanair. Aquí, l'únic que fa salts —amb tot el dret— és el Tarlà.

Un cartell molt encertat | Com a contrapunt al maldestre cartell publicitari de Temporada Alta al qual fèiem referència mesos enrere, aquesta edició de Girona Temps de Flors s'ha anunciat amb un cartell en què dominen el bon gust, la imaginació, l'originalitat, la sensibilitat i, segurament, l'economia. Judit Crehuet, una estudiant de 17 anys de l'Institut Sobrequés, n'ha estat l'autora. Es demostra una vegada més que joves i fins ara anònims talents poden posar colors als nostres carrers i a les cares d'alguns *soi disant connoisseurs* en això que en diuen art.

I seguim amb art i cultura: la Llibreria 22 ha obert un nou local, l'Espai 22, al costat de la seva botiga de còmics, que acull exposicions, presentacions de llibre, rodes de premsa, clubs de lectors... Així, el passadís que del carrer Hortes comunica amb la plaça Jordi de Sant Jordi s'ha convertit en el Passadís 22, un nou punt de trobada dels amants dels llibres i de l'activisme cultural.

Sobre rodes | El CPA Olot va aconseguir-hi medalla d'or i la cinquena posició, però el Club de Patinatge Bescanó es va situar en el quart lloc al campionat d'Europa juvenil, que es va disputar fa unes setmanes a Portugal. El club de Bescanó és segon al campionat del Gironès, i té el tercer lloc en el campionat català i estatal. El comentari és fàcil: tot va sobre rodes. Enhorabona, i esperem que per molt de temps.

EL PLA DE L'ESTANY

xavi xargay

Festa de la Vellesa | Des de fa cent anys que a Serinyà se celebra la Festa de la Vellesa, l'homenatge que es fa a la gent gran. És la segona Festa de la Vellesa més antiga de Catalunya. No és estrany, doncs, que enguany els actes hagin tingut més lluïssor que d'altres vegades. Per començar, s'ha editat el llibre *Els homenatges a la vellesa a Serinyà. Cent anys d'història*, escrit per

>> *Un cartell que ha fet diana.*

Maria Rosa Cortada, mestra de l'escola del poble. Abans de la presentació del llibre a Can Xerric, es va projectar el documental *La veu de la memòria de Serinyà*. És una llàstima que el temps no hi acompanyés i que la passejada de l'Ajuntament fins a l'església i el tradicional ball popular que sol celebrar-se a la plaça de Sant Andreu, davant la mirada cofoia i tendra de tots els jovencells dels bancs del si-no-fos, s'hagués de celebrar al Pavelló. Els alumnes d'El Casalet i de l'Escola Bora Gran van dedicar als avis una mostra de danses populars, després de la Missa Solemne i abans del Dinar Popular.

D'exposicions | Els Museus de Banyoles ofereixen unes propostes culturals d'un interès notabilíssim i molt variat: tant es pot seguir la vida del monestir de fa 300 anys com dormir amb llops de la mà del fotògraf Andoni Canela; tant podem gaudir d'agradeses tardes de ciències com capbussar-nos en les conferències sobre l'actualitat arqueològica a les comarques gironines; o podem visitar el Parc Neolític de la Draga i tenir un tast de les informacions que van rebre en una recent visita Ferran Adrià i el seu equip del Bulli Foundation per conèixer la investigació que s'hi realitza en rela-

ció amb la cuina del neolític. El nivell és tan sòlid que sorprèn trobar aquí al mig una exposició d'un autor casolà, Rafael Pi i Cros, que té un interès reduït. Diu el nebot: «*Uncle*, és com si volguessis trobar en Salgari les emocions que t'ha ofert Stevenson; o, si t'ho estimes més, esperar que una novel·la d'en Marcial Lafuente Estefanía et doni la visió profunda de l'oest i dels homes d'en John Ford. Diguem-ne que sobta».

EL RIPOLLÈS *ramon alabau*

Per a tots els gustos | Quin goig descobrir a les llibreries tants noms de gent de casa nostra! La temàtica és eclèctica, hi ha llibres per a tots els gustos. El retorn d'un home malalt al seu poble natal, on desclourà vivències i secrets familiars d'uns temps convulsos; una novel·la tributària del gènere negre sobre l'enrevessat univers dels espies; un recull d'onze relats curts plens d'humor negre en què la mort ocupa un paper predominant; la peripècia estival d'un grup d'amigues que traspua la tradició anglesa dels relats de fantasmes; l'evocació entranyable d'uns personatges singulars i d'unes èpoques pretèrites que cal preservar; una selecció dels millors relats eròtics del quart concurs que convoca l'editorial Neurosi; una tria d'imatges de les tres primeres dècades del segle xx dins la col·lecció Fotògrafs del Poble; vuit contes en què apareix sempre una bèstia i que reflecteixen la ridiculesa humana amb una prosa desimbolta; l'homenatge sentit al pare amb l'anecdota d'un passat extingit en una obra farcida de dites saboroses; una mirada plena d'ironia sobre el joc brut soterrat que s'amaga en el món del futbol regional; i un treball de recerca coral sobre les 60 espècies d'orquídies identificades al Ripollès. Dèries personals que el llibre permet compartir.

Mentrestant... | La vida segueix amb el seu inevitable clarobscur: la contaminació de fuel del subsòl en la ubicació de la nova escola de Campdevàno; la reindustrialització de la Colònia Llaudet de Sant Joan després de molts anys de brega; la difícil situació de les granges de vaques de llet; la primera trobada interpirinenca de micromineralogia que va acollir la vila de Camprodon; les fissures de la façana de la biblioteca Lambert Mata i el cost que això suposarà; l'aferrissada i sempiterna defensa del paper decisiu que juga la línia de tren per part de l'Associació Transpirinenca; els debats sobre la continuïtat de l'Agència de Desenvolupament; la reducció significativa del deute de Pardines; la diatriba sobre la idoneïtat del nom del barri de Fuentasanta; l'evidència cada cop més urgent de potenciar projectes engrescadors per potenciar el turisme; la presència constatada de llops al territori... Mentrestant, les campanes tornen a escanar el seu so als cims d'Espinavell.

Recital poètic | Sant Joan ha celebrat la segona edició de «Poetes de ma Terra». L'acte estava dividit en tres parts. La primera era dedicada íntegrament a Joan Salvat-Papasseit. La segona incloïa noms tan representatius com Joana Raspall, Miquel Martí Pol, Montserrat Vayreda, Joan Margarit, Pilar Cabot, Anton Carrera, Josefina Pons, Jacint Sala, Maria Mercè Marçal David Jou i Meritxell Nus. I la tercera presentava poemes del santjoaní Joan Baptista Bertran.

LA SELVA *joan domènech*

Blanes es queda sense Joan Padern

| No marxem de la temàtica de l'art. En aquest cas hem de ressenyar la pèrdua d'un personatge entranyablement vinculat a la vila que fa de porta a la Costa Brava. Joan Padern i Faig, tot i que nascut a Colera l'any 1924, era una venerable icona de Blanes, i n'havia estat nomenat Fill Adoptiu. La seva família havia regentat la Fonda del Centre, però en Joan havia tirat cap a l'art i era un excel·lent representant de l'hiperrealisme, tot i que també conreava, a vegades, l'abstracció, les representacions geomètriques i altres estils. Els quadres de les platges, però, amb una arena que es podia agafar granet a granet, eren paradigmàtics en la seva obra. Havia viatjat notablement, i als anys cinquanta havia pintat a Amèrica del Sud, on havia anat a parar precisament per la fama dels seus treballs artístics. Blanes resta orfe d'un artista enamorat que s'havia identificat amb el poble i que s'hi ha quedat per sempre.

Tossa. Adéu a Joan Planellas

| Sense marxar del camp de l'art, completem la nostra crònica aturant-nos a la tercera població de la façana marítima selvatana. Tossa ha perdut el seu galerista Joan Planellas i Matas, que ha mort massa aviat, impreviiblement, només als 66 anys. Propietari de l'Hotel Avenida, el seu esperit el portava a la cultura, i el 2004 va crear una galeria d'art que aviat va agafar gran prestigi. Col·laborava amb el Museu Municipal i era un expert coneixedor d'aquella etapa brillant de Tossa, quan era anomenada «paradís blau». Havia intentat continuar aquest ambient, i la seva galeria ofería un bon caliu als amants de l'art. Allà dedicava particular atenció als corrents avantguardistes. La seva empremta es notava, també,